

Míra efektivity implementace regulace je závislá na výběru subvarianty řešení u určení příslušného orgánu. Z tohoto hlediska se jeví subvarianta 3A popř. 3B jako vhodnější, neboť v případě ostatních variant není v současné době vytvořeno dostatečné zázemí pro výkon agendy spojené s novou právní úpravou. V případě kontroly a dodržování vynucování dané regulace se naopak jeví jako vhodnější varianty 3C až 3E, které představují zakotvení rozhodovací pravomoci u jediného orgánu (tj. nikoli v rámci soustavy orgánů).

3. Odpovědnost

V případě všech subvariant lze jednoznačně určit, který orgán je kompetentní v dané věci rozhodovat. U variant 3A až 3C lze též jednoznačně určit osobu odpovědnou za konkrétní rozhodnutí.

Navrhované subvarianty 3A až 3C představují standardní způsoby nastavení rozhodování, jak jsou známy v případě jiných záležitostí. V případě subvariant 3A a 3B jde o zahrnutí nové agendy mezi orgány veřejné moci, které jsou součástí fungující soustavy soudních či správních orgánů, v případě subvarianty 3C a 3E jde o založení pravomoci novému rozhodovacímu orgánu. Subvarianty 3D a 3E by ve srovnání s ostatními znamenaly neobvyklý způsob zakotvení pravomoci rozhodovacímu orgánu. Subvarianta 3E předpokládá navíc i vytvoření mechanismu, který by umožňoval udělit (popř. odejmout) akreditaci soukromému subjektu rozhodujícímu o právu na zápis statusu veřejné prospěšnosti. Zároveň u této varianty by bylo důležité zakotvení zcela nových mechanismů kontroly rozhodování soukromého subjektu.

4. Opravné prostředky

V případě rozhodování o právu na zápis, jak v rámci soudního řízení tak správního řízení (subvarianta 3A až 3C), existují možnosti obrany proti nesprávnému postupu orgánu veřejné moci již v průběhu řízení. Stejně tak existují řádné opravné prostředky. Subvarianty 3D a 3E by vyžadovaly vytvoření zcela nového typu správního řízení.

5. Kontrolní mechanismy

Nároky na vytvoření kontrolních mechanismů se opět liší v závislosti na výběru konkrétní subvarianty. V případě subvariant 3A až 3C je kontrola zajištěna systémem řádných a mimořádných opravných prostředků. Vedle toho se u varianty 3A uplatní i principy odpovědnosti za kárná provinění u soudců. V případě varianty 3B, 3C a 3E by správní rozhodování podléhalo zároveň soudnímu přezkumu.

i) Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná úprava nemá žádné dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

ÚVOD

Občanský zákoník zavádí ve svých ustanoveních § 146 až 150 do českého právního řádu institut (statusu) veřejné prospěšnosti. Status veřejné prospěšnosti může získat jakákoli právnická osoba bez ohledu na svou právní formu, pokud splní podmínky stanovené zvláštním zákonem, jež předpokládá občanský zákoník v ustanovení § 147.

Nový institut si klade za cíl zvýšení transparentnosti a důvěry veřejnosti v právnické osoby vykonávající činnost přispívající k dosahování obecného blaha a zlepšení jejich postavení ve společnosti. Po vzoru zahraničních úprav by se měl status veřejné prospěšnosti stát znakem prestiže.

Model zvolený v navrženém zákoně předpokládá, že

- status veřejné prospěšnosti by mohl být udělen subjektům, které se věnují výhradně činnosti přispívající k dosahování obecného blaha,
- zákon upraví pouze status veřejné prospěšnosti, otázka případných navazujících benefitů jím s ohledem na zvolenou koncepci není řešena,
- o přiznání statusu veřejné prospěšnosti by měly rozhodovat soudy; ty by pak rozhodovaly i o dalších věcech souvisejících se statusem veřejné prospěšnosti.

Předmětem navržené právní úpravy má být zaprvé vymezení podmínek pro přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti. Právo na zápis statusu do veřejného rejstříku má veřejně prospěšná právnická osoba ve smyslu § 146 občanského zákoníku, která v souladu se svým posláním vykonává vlastní činnost, jež je činností přispívající k dosahování obecného blaha, a která doloží, že na její rozhodování mají podstatný vliv jen bezúhonné osoby, nabyta majetek z poctivých zdrojů a hospodárně využívá své jmění k veřejně prospěšnému účelu.

Kvalifikační předpoklady koncepčně vycházejí z cíle vytvořit právní status, který je známkou kvality a odznakem prestiže, a podporovat subjekty autenticky sledujících veřejně prospěšný účel. Proto je zejména třeba stanovit požadavky týkající se poměru dotčených subjektů k cílům obecného blaha, morálního profilu fyzických osob zapojených do rozhodování v dotčených subjektech, k původu majetku i způsobu jejich hospodaření. Komparace zahraničních právních úprav ukazuje, že jde v evropském prostředí o standardní požadavky.

Návrh zákona navazuje na pojmové znaky, jimiž se vyznačuje veřejně prospěšná právnická osoba podle § 146 občanského zákoníku, přičemž pouze podrobněji vymezuje, co se těmito předpoklady pro účely přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti rozumí a jakým způsobem se jejich existence pro dané účely prokazuje. Přesněji jsou definovány některé charakteristické znaky činnosti přispívající k dosahování obecného blaha. Podtrhuje se zejména všeobecné zaměření dané činnosti, jež vyplývá již z označení *obecné* blaho. Činnost přispívající k dosahování

obecného blaha je pojmána v protikladu k činnosti dobročinné jako činnost, která spočívá v podpoře předem neurčeného počtu osob vymezeném obecnými nebo druhovými znaky.

Zadruhé zákon upravuje povinnosti, které musí právnická osoba se statutem plnit. Vedle povinnosti trvale splňovat podmínky pro přiznání práva na zápis statusu do veřejného rejstříku jde zejména o povinnost vyhotovit a uložit do sbírky listin veřejného rejstříku zprávu o činnosti za každé uplynulé účetní období nebo povinnosti týkající se střetu zájmů.

Zatřetí zákon upravuje postup soudu při rozhodování o právu na zápis statusu do veřejného rejstříku a o odnětí statusu.

Konečně zákon upravuje důsledky výmazu statusu z veřejného rejstříku.

Dohled je vykonáván jak *veřejnou autoritou* (např. státem – fiskální či soudní dohled), tak *soukromými osobami*. Do kategorie soukromého dohledu můžeme zařadit jednak dohled vnitřní (kontrolní orgány), tak také vnější (dárce, věřitel, osoba s legitimním právním zájmem, auditor, v některých případech právnických osob - např. nadace - také zakladatel).

Podle okamžiku, ve kterém je dohled prováděn, lze rozlišovat dohled preventivní a následný. Preventivní dohled je vykonáván zejména v okamžiku založení právnické osoby a dále pak v okamžiku rozhodování o právu na zápis statusu, kdy soud ověřuje, zda právnická osoba splňuje všechny podmínky, jež splněny být musí. Preventivně působí také povinnost vypracovávat zprávu o činnosti a případně vést účetnictví.

V České republice nejsou specializované orgány státního dohledu nad veřejně prospěšnými organizacemi. Tuto skutečnost nezměnil ani nový občanský zákoník. Hlavní kontrolní pravomoc vůči veřejně prospěšným organizacím má v zákonem stanovených případech soud. Dalším důležitým dohledovým orgánem jsou finanční úřady, které jsou příslušné podle sídla právnické osoby.

Zákon o statusu veřejné prospěšnosti klade důraz především na prevenci možných pochybení. Vymezuje poměrně úzký manévrovací prostor veřejně prospěšným právnickým osobám, a to zejména v oblasti nakládání s majetkem. Jestliže dojde k pochybení, k nápravě je vždy povolán soud, který může zasáhnout a zahájit řízení o odnětí statusu veřejné prospěšnosti. Zákon tak připouští autoritativní odnětí statusu veřejné prospěšnosti, pokud právnická osoba nenaplnuje podmínky práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti nebo porušuje povinnosti se statutem spojené.

V neposlední řadě je důležitým také dohled soukromý. Je třeba jasné vymezení povinností právnické osoby a jejích orgánů, zejména co se týče nutnosti vyhotovovat a zveřejňovat zprávu o činnosti, vést účetnictví. Na tomto místě stojí za zmínku problematika zveřejňování výročních zpráv a účetních závěrek. Povinnost zveřejňovat tyto dokumenty vyplývá ze zákona o veřejných rejstřících pro všechny právnické osoby zapisované do rejstříků v něm upravených. Tím je vyjadřován zájem zákonodárce na transparentní činnosti právnických osob. Řada právnických osob však tyto povinnosti neplní. Návrh zákona považuje neplnění této povinnosti i přes opakovanou výzvu rejstříkového soudu za porušení povinnosti se závažnými

důsledky pro třetí osoby. Kromě uložení pokuty, může v takovém případě soud přistoupit až ke zrušení právnické osoby a k nařízení její likvidace.

Prevence možných pochybení by také měla být zajištěna ze strany kontrolních orgánů právnické osoby. Na chod veřejně prospěšné právnické osoby dohlíží také její věřitelé, beneficiáři, tedy osoby, na jejichž podporu byla právnická osoba založena, případně její zakladatelé či společníci. Zároveň je třeba zdůraznit, že významným prvkem posílení řádného fungování a organizace právnické osoby je také zakotvení *povinnosti vykonávat funkci člena voleného orgánu právnické osoby s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí* (tj. s péčí řádného hospodáře), a to *obecně u všech právnických osob*, jak to stanoví § 159 OZ. Podle tohoto ustanovení pokud člen voleného orgánu nenahradí právnické osobě škodu, kterou způsobil porušením povinnosti při výkonu své funkce, ačkoli byl povinen škodu nahradit, ručí věřiteli právnické osoby za její dluh v rozsahu, v jakém škodu nenahradil, pokud se věřitel plnění na právnické osobě nemůže domoci.

Z výše uvedeného je zřejmé, že dohled nad veřejně prospěšnými právnickými osobami je zajištěn mnoha způsoby, a to i přesto, že není určen jeden speciální dohledový orgán. Dohled je zajištěn několikastupňově a zároveň mnoha různými entitami, kdy každá má zájem dohlížet nad kvalitou práce veřejně prospěšné právnické osoby. Zároveň je dohled zajištěn i v různých fázích existence právnické osoby (vznik, přiznání práva na zápis statusu, její trvání, včetně doby, po kterou má zapsán status veřejné prospěšnosti, až do okamžiku odnětí (vzdání se) statusu či zániku právnické osoby).¹

Navrhovaná úprava nemá žádný vliv na použití zvláštních předpisů, které upravují kupříkladu poskytování přímých výhod, zejm. dotací a podpor jako např. zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů nebo zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu.

K ČÁSTI PRVNÍ

K § 1:

Komentované ustanovení vymezuje předmět právní úpravy, jímž má být kromě vymezení podmínek pro přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti také regulace povinností, které musí právnická osoba se statusem plnit, jakož i některé otázky spojené s odnětím statusu.

K § 2:

Ustanovení uvozuje úpravu podmínek, které je nutné splnit pro přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti.

¹ Při zpracování této části byla využita kapitola 6, Dohled nad nadacemi in: Ronovská, Kateřina, Nadace v Evropě, koncepce, funkce, vývojové tendence, knihovnicka.cz, Brno 2011, s. 204 a násl.

Právnícká osoba, která má právo na zápis statusu veřejné prospěšnosti, musí být veřejně prospěšná ve smyslu ustanovení § 146 občanského zákoníku, tj. taková, jejímž posláním je v souladu se zakladatelským právním jednáním, vlastní činností (tedy nikoli prostřednictvím dalšího subjektu), přispívat k dosahování obecného blaha, při splnění podmínek, že na její rozhodování mají podstatný vliv jen bezúhonné osoby, že nabyla majetek z poctivých zdrojů a že hospodárně využívá své jmění k veřejně prospěšnému účelu.

Návrh zákona rekapituluje pojmové znaky, jimiž se vyznačuje veřejně prospěšná právnícká osoba, přičemž dále podrobněji vymezuje, co se těmito předpoklady pro účely přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti rozumí a jakým způsobem se jejich existence pro dané účely prokazuje. K vymezení jednotlivých pojmových znaků pro účely navrhovaného zákona a způsobům jejich prokazování srovná výklad níže.

Právnícké osoby veřejného práva, za které lze označit zejména osoby zřízené zákonem nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci, jsou veřejně prospěšné z povahy své činnosti a regulovány zvláštní úpravou, kde jsou na ně kladeny vysoké nároky. S ohledem na to se je z možnosti získat status veřejné prospěšnosti navrhuje vyloučit. Jedná se například o Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, Českou televizi, Český rozhlas (právnícké osoby zřízené zákonem) nebo například o nemocnice, školské právnícké osoby, pokud jsou zřizovány rozhodnutím orgánu veřejné moci. V případě školských právníckých osob tak status budou moci získat jen ty zřizované soukromou osobou. Konečně takové řešení lépe odpovídá i znění § 146 občanského zákoníku, podle nějž je jednou z podmínek veřejně prospěšné právnícké osoby skutečnost, že jejím posláním je přispívat v souladu *se zakladatelským právním jednáním* vlastní činností k dosahování obecného blaha. Zakladatelským právním jednáním může být jak dvou- či vícestranné právní jednání (smlouva) tak jednostranné (zřizovací listina). V této souvislosti je třeba také dodat, že z ustanovení § 147 občanského zákoníku plyne, že status veřejné prospěšnosti lze zapsat jen té právnícké osobě, která je zapsána ve veřejném rejstříku. Pokud bychom připustili možnost nechat si zapsat status veřejné prospěšnosti i právníckým osobám veřejného práva, narazili bychom na rozsáhlý problém, že některé z nich nejsou zapsány v žádném veřejném rejstříku (např. státní příspěvkové organizace); řešení by si vyžádalo značné náklady.

K § 3:

Navrhuje se stanovit minimální dobu po odnětí statusu, po jejímž uplynutí je možné opět se ucházet o právo na zápis statusu.

K § 4:

Ustanovení si klade za cíl přesněji popsat některé charakteristické znaky činnosti přispívající k dosahování obecného blaha, jejichž podstata již vyplývá z občanského zákoníku. Navrhované vymezení tak *stricto sensu* nesleduje podrobnější

Honební společenstva se zapisují do zvláštního rejstříku upraveného zákonem o myslivosti, a je proto třeba zakotvit údaj o statusu veřejné prospěšnosti jako jeden ze zapisovaných údajů.

V souvislosti s návrhem zákona o statusu veřejné prospěšnosti se navrhuje rozšířit obsah sbírky listin rejstříku honebních společenstev, která by napříště krom stanov měla obsahovat také vyrozumění o rozhodnutí soudu o přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti a rozhodnutí o odnětí statusu (případně rozhodnutí o určení, že právnická osoba přestala splňovat některou z podmínek pro přiznání práva na zápis statusu do veřejného rejstříku podle zákona o statusu veřejné prospěšnosti). Dále by se do sbírky listin měla ukládat zpráva o činnosti, jejímž prostřednictvím právnická osoba se statusem plní jednu ze svých povinností podle návrhu zákona o statusu veřejné prospěšnosti.

Navrhuje se ve shodě s úpravou v zákoně o veřejných rejstřících stanovit, že zápis statusu veřejné prospěšnosti provede orgán státní správy myslivosti na podkladě vyrozumění o pravomocném rozhodnutí soudu do pěti pracovních dnů ode dne jeho doručení. Nebude-li takový zápis v této lhůtě proveden, považuje se za provedený dnem následujícím po jejím uplynutí, přičemž bude promítnut do rejstříku do dvou pracovních dnů ode dne, kdy se považuje za provedený. Zápis jiných skutečností (zahájení řízení o odnětí statusu, údaj o tom, kdy byl status vymazán a důvod odnětí nebo údaj o tom, že bylo určeno, že právnická osoba přestala splňovat některou z podmínek pro přiznání práva na zápis statusu do veřejného rejstříku podle zákona o statusu veřejné prospěšnosti a kdy o tom bylo rozhodnuto) se provede nejpozději do pěti pracovních dnů ode dne, kdy se o nich orgán státní správy myslivosti dozví.

K § 26 (K ČÁSTI ČTVRTÉ)

V souvislosti s návrhem zákona o statusu veřejné prospěšnosti se navrhuje sjednotit úpravu zápisu statusu veřejné prospěšnosti do rejstříku registrovaných církví a náboženských společností a jimi založených právnických osob s navrhovanou úpravou ponejprv uvedeného zákona. Navrhuje se proto stanovit, že zápis statusu veřejné prospěšnosti provede v případě zmíněných osob Ministerstvo kultury na základě vyrozumění o pravomocném rozhodnutí soudu o přiznání práva na zápis statusu do pěti pracovních dnů ode dne jeho doručení. Nebude-li takový zápis v této lhůtě proveden, považuje se za provedený dnem následujícím po jejím uplynutí, přičemž bude promítnut do rejstříku do dvou pracovních dnů ode dne, kdy se považuje za provedený.

Navrhuje se, aby se po vzoru úpravy rejstříkového zákona do rejstříku registrovaných církví a náboženských společností zapsal rovněž údaj o tom, že bylo určeno, že právnická osoba přestala splňovat některou z podmínek pro přiznání práva na zápis statusu do veřejného rejstříku podle zákona o statusu veřejné prospěšnosti a kdy o tom bylo rozhodnuto. Rozsah zapisovaných údajů podle ustanovení § 25 odst. 1 písm. j) rejstříkového zákona a ustanovení § 18 odst. 1 písm. j), 19 odst. 1 písm. j)

a 20 odst. 1 písm. k) má být totožný. Jedná se o logické doplnění vyplývající z § 21 odst. 3 navrhovaného zákona, který upravuje postup v případě, že se právnická osoba statusu vzdá v době, kdy probíhá řízení o jeho odejmutí.

K § 27 (K ČÁSTI PÁTÉ)

Právní úprava statusu veřejné prospěšnosti vyžaduje provedení změny zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Ten upravuje zvláštní formu právnické osoby uzpůsobenou pro výkon činnosti školy nebo školského zařízení, tj. pro poskytování vzdělávání a školských služeb. Jedná se o školskou právnickou osobu, která může být zřízena jak veřejnými zřizovateli (státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí), tak fyzickou osobou nebo právnickou osobou soukromého práva. Navrhovaná změna se však s ohledem na povahu a smysl statusu veřejné prospěšnosti dotýká toliko těch soukromoprávních školských právnických osob [tj. těch zřízených podle § 124 odst. 2 písm. b) školského zákona]. Pro příslušné školské právnické osoby je pak třeba upravit náležitosti rejstříku školských právnických osob, do něhož se školské právnické osoby zapisují, jakož i další pravidla jejich činnosti tak, aby mohly žádat o přiznání statusu veřejné prospěšnosti.

Zákon o statusu veřejné prospěšnosti zakotvuje jako jednu z podmínek práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti do veřejného rejstříku zřízení kontrolního orgánu právnické osoby v zakladatelském právním jednání. Stávající znění školského zákona vymezuje orgány školské právnické osoby taxativním způsobem (ředitel, popřípadě ředitel a rada). Výslovně se proto umožňuje, aby školská právnická osoba [zřízená jinou právnickou osobou nebo fyzickou osobou podle § 124 odst. 2 písm. b) školského zákona] mohla v zakladatelském právním jednání zřídit další orgány, a to zejména kontrolního charakteru.

Splní-li právnická osoba podmínky stanovené zákonem o statusu veřejné prospěšnosti, má právo na zápis statusu veřejné prospěšnosti do veřejného rejstříku. Školské právnické osoby se zapisují do rejstříku školských právnických osob upraveného školským zákonem, a je proto třeba zakotvit údaj o statusu veřejné prospěšnosti jako jeden ze zapisovaných údajů.

Standardně se zápis do rejstříku školských právnických osob provádí na základě rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Je-li však podkladem pro zápis rozhodnutí soudu, zapíše se příslušný údaj bez dalšího. To bude též případ zápisu statusu veřejné prospěšnosti a jeho výmazu v důsledku jeho odnětí, kdy Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy nebude zatíženo vedením správního řízení a bude vycházet ze soudního rozhodnutí, respektive z vyrozumění o rozhodnutí soudu (v souladu se zákonem o statusu veřejné prospěšnosti a občanským zákoníkem). Navrhuje se však doplnit, že i v ostatních případech zápisu údajů ve věci statusu veřejné prospěšnosti (konkrétně údaje o zahájení řízení o odnětí statusu veřejné prospěšnosti, o výmazu statusu veřejné prospěšnosti z důvodu vzdání se statusu

školskou právnickou osobou nebo o tom, že bylo určeno, že právnická osoba přestala splňovat některou z podmínek pro přiznání práva na zápis statusu do veřejného rejstříku podle zákona o statusu veřejné prospěšnosti) se zápis provádí bez vydání rozhodnutí, neboť není důvodu, aby byl v těchto případech volen režim přísnější a administrativně náročnější. I zde bude Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy jednat na základě daných skutečností a pouze zapíše předmětné údaje do rejstříku školských právnických osob.

V návaznosti na zapisované údaje týkající se statusu veřejné prospěšnosti a na povinnosti právnických osob s tímto statutem se upravuje i obsah sbírky listin rejstříku školských právnických osob. Do této sbírky listin budou napříště ukládána i vyznění o soudním rozhodnutí o právu na zápis statusu veřejné prospěšnosti a rozhodnutí o jeho odnětí (případně rozhodnutí o určení, že právnická osoba přestala splňovat některou z podmínek pro přiznání práva na zápis statusu do veřejného rejstříku podle zákona o statusu veřejné prospěšnosti) a dále zpráva o činnosti, kterou je na základě zákona o statusu veřejné prospěšnosti právnická osoba s tímto statutem povinna ukládat do sbírky listin příslušného veřejného rejstříku.

Stanoví se zvláštní lhůta pro zápis statusu veřejné prospěšnosti do školského rejstříku, neboť standardní lhůta pro rozhodnutí o zápisu zapisovaných údajů nebo o zápisu jejich změn činí 30 dnů ode dne zahájení řízení (§ 71 správního řádu a § 159 odst. 4 školského zákona). Vzhledem k tomu, že podkladem pro zápis statusu do rejstříku bude v daném případě rozhodnutí soudu o právu na zápis statusu (o kterém bude Ministerstvo vyzněno), Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zde nebude zatíženo vedením správního řízení a správním rozhodováním a může provést zápis bez odkladu. Navrhovaná právní úprava promítá také fikci zápisu statusu veřejné prospěšnosti do rejstříku, jež vychází z obecné úpravy zákona o veřejných rejstřících, a to tak, aby byl pro zápis statusu veřejné prospěšnosti zvolen jednotný režim bez ohledu na právní formu dané právnické osoby; obdobně také § 17 odst. 6 zákona č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech). Bude-li zápis statusu veřejné prospěšnosti považován dle zákona za provedený, zveřejní jej Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy do 2 pracovních dnů. Pro zápis jiných údajů týkajících se statusu veřejné prospěšnosti je pak rovněž stanovena lhůta 5 pracovních dnů ode dne, kdy se o nich Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy dozví, a to v návaznosti na změnu § 154 odst. 3 školského zákona a skutečnost, že ani zde nebude vedeno řízení o povolení zápisu.

K § 28 (K ČÁSTI ŠESTÉ)

Navrhuje se, aby se to veřejného rejstříku zapsal rovněž údaj o tom, že bylo určeno, že právnická osoba přestala splňovat některou z podmínek pro přiznání práva na zápis statusu do veřejného rejstříku podle zákona o statusu

veřejné prospěšnosti a kdy o tom bylo rozhodnuto. Jedná se o logické doplnění vyplývající z § 21 odst. 3 navrhovaného zákona, který upravuje postup v případě, že se právnická osoba statusu vzdá v době, kdy probíhá řízení o jeho odejmutí.

K § 29 (K ČÁSTI SEDMÉ)

Navrhuje se změna zákona o obchodních korporacích, která umožní, aby sociální družstvo mohlo splnit podmínku pro přiznání práva na zápis statusu veřejné prospěšnosti podle navrhovaného ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) bodu 3., podle něhož zbylý likvidační zůstatek nabídne likvidátor právnické osobě se statutem s obdobným účelem. Není důvod omezovat možnost nabídnout likvidační zůstatek pouze jinému sociálnímu družstvu (a to i bez statusu), jak kogentně stanoví zákon o obchodních korporacích, ale připustit tuto možnost ve vztahu k jakékoliv právnické osobě se statutem a účelem obdobným tomu, za kterým bylo založeno sociální družstvo.

K § 30 (K ČÁSTI OSMÉ)

S ohledem na navržený charakter řízení, v němž se rozhoduje o právu na zápis statusu veřejné prospěšnosti, v němž je nezbytné na základě doložených skutečností posoudit, zda je právnická osoba veřejně prospěšnou podle občanského zákoníku a zda ve smyslu zákona o statusu veřejné prospěšnosti a způsobem jím předepsaným splňuje všechny podmínky pro přiznání práva na zápis statusu, se považuje za vhodné adekvátně prodloužit lhůtu pro rozhodnutí soudu o tomto právu. Stávající patnáctidenní lhůta byla stanovena bez vazby na znalost všech podmínek pro přiznání práva na zápis statusu a prizmatem nynějšího návrhu zákona o statusu veřejné prospěšnosti se jeví jako nedostatečná. Soudy musejí mít dostatečný prostor pro pečlivé posouzení každého jednotlivého případu. Status má být „zárukou kvality“, proto je nezbytné vytvořit předpoklady, aby tomu tak spolehlivě bylo.

S ohledem na zavedení tzv. přímého zápisu statusu veřejné prospěšnosti do veřejného rejstříku na podkladu pravomocného rozhodnutí soudu o jeho přiznání se navrhuje stanovit soudu povinnost zaslat bez zbytečného odkladu tomu, jenž vede veřejný rejstřík, vyrozumění o takovém rozhodnutí, respektive opis rozhodnutí v případě rozhodnutí o odnětí statusu.

K § 31 (K ČÁSTI DEVÁTÉ)

Účinnost se navrhuje stanovit na 1. ledna 2018.